בית אהרן — פרשת האזינו

איתא במדרש. כי שם י"י אקרא הבו גודל לאלקינו. נמצינו למדין שהזכיר משה את השם אחר כ"א תיבות מנין הוא למד מהמלאכים שהם מזכירים את השם אחר שלש תיבות קדוש קדוש קדוש אמר לא אהי' נפחת משבעה ממלאכים:

ונוכל לומר עפ"י פשוט. כי המלאכים במדרגה יותר גבוהה מישראל שהם בזה העולם כידוע מה שנקרא עולם המלאכים והם יכולים להזכיר את השם תמיד. רק שמתחלה הם צריכים לקבל קדושה ולקדש עצמם מאד. ולזה אף המלאכים צריכים לומר מתחלה שלש פעמים קדוש. אבל ישראל הם בזה העולם וא"א להם להזכיר את השם. רק משה רבינו הי' בבחי' שבת ולזה הי' יכול להזכיר את השם ושבת נקרא עולם הבריאה. וזהו ששת ימים תעשה מלאכתך וביום השביעי שבת וכו'. ומשה השיג תמיד את הבחי' שב"ת. כי משה בגימטריא א"ל שד"י. ולזה אצל המלאכים אין שום מלאכה ויכולים להזכיר את השם תמיד. אבל בישראל כתיב ששת ימים תעשה מלאכה. רק מי שהשיג בחי' שב"ת יכול להזכיר את השם. ולזה אמר משרע"ה לא אהי' נפחת משבעה מלאכים כי שבת הוא אחד משבעה ימי החול. ואעפ"י שמרע"ה היה תמיד בבחי' שבת עכ"ז הי' צריך לעלות למדריגה הנקרא אחד משבעה אצל המלאכים כי המלאכים הם תמיד נקראים זה הבחינה. עכ"פ משה שהי' בבחי' שבת הזכיר את השם בזה הבחינה. ולזה אמר כי שם י"י אקרא. כשאני מזכיר את השם הבו גודל לאלקינו. יתגדל אלקות שיש אצלי ואצל כל אדם כי משה הי' הדעת של כל ישראל וכל איש ישראל כשמזכיר את השם צריך לראות שיתגדל אצלו חלק אלקות שלו כי כל נשמה היא חלק אלוק ממעל: